

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2025 m. rugsėjo 1 d. Nr. 21RE3-166 (AG3-133/26-2025)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno (posėdžio pirmininkas), Vaidos Jokubauskaitės, Danutės Kulikauskienės (pranešėja) ir Svetlanos Sinkevičienės,

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos Asmens X skundą atsakovei Vilniaus miesto savivaldybės administracijai dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja Asmuo X (toliau – ir pareiškėja) 2025 m. liepos 8 d. pateikė Komisijai skundą (toliau – skundas), kuriuo prašo panaikinti Vilniaus miesto savivaldybės administracijos (toliau – atsakovė arba Administracija) 2025 m. liepos 2 d. raštą Nr. A51-111251/25 „Dėl įpareigojimo pašalinti želdinius ties (duomenys neskelbtini) sklypu“ (toliau – Raštas).

Skundžiamu Raštu pareiškėja įpareigota pašalinti želdinius iš valstybinės žemės. Pareiškėja teigia, kad šis reikalavimas suformuluotas remiantis kaimynės skundu, kuriame pareiškėja kaltinama užsodinus želdinius, sukuriant privačios teritorijos išpūdį. Įpareigojimą pareiškėja laiko nepagrįstu, nes želdinių ji nesodino, nors ir pripažįsta, kad šie želdiniai atsirado jos iniciatyva, kolektyvinėmis bendruomenės pastangomis. Paaikškina, kad asmeniškai kasmet vasarą organizuoja ginčo teritorijos sutvarkymą, nors pati tuo sklypu nesinaudoja, o juo naudojasi aplinkinių privačių ir daugiabučių namų gyventojai. Nurodo, kad nesupranta skundžiančių žmonių ir savivaldybės noro sunaikinti daug metų puoselėjamą tvarką ir grožį.

Pareiškėjos teigimu, jai priklausantis sklypas nuo valstybinės žemės yra atskirtas tvora, todėl valstybinės žemės sklypas tikrai nesudaro išpūdžio, kad tai yra jos privati erdvė. Nesutinka su skundžiamame Rašte nustatytu įpareigojimu pašalinti želdinius, nes pareiškėjai jie nepriklauso ir yra ne jos pasodinti. Želdiniams jau daugiau nei dešimt metų, augalai įsišakniję ir jų pagrindinė paskirtis yra sugerti perteklinę drėgmę atsirandančią dėl molingo grunto, ten esančio visai gatvei priklausančio, gausiai naudojamo takelio, jungiančio (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini) gatvės dauboje.

Atsakovė atsiliepime nesutinka su pareiškėjos skundu, prašo bylą nutraukti arba skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime pateikta informacija, kad 2025 m. rugpjūčio 8 d. Administracijoje gautas pareiškėjos elektroninis laiškas, kuriame pareiškėja paaiškino, kad skundžiamas Raštas yra neteisingas jos ir kaimynų, kurie stengėsi sutvarkyti savo gyvenamąją aplinką, atžvilgiu bei nepagrįstai nukreiptas prieš pareiškėją, kaip arčiausiai sutvarkyto sklypo gyvenančią, tačiau neatsakingą už visų kaimynų įdėtą pastangas. Taip pat nurodė, kad ginčo sklype esančią gyvatvorę patrupino bei pateikė pasiūlymą spręsti ginčą taikiai.

Atsižvelgdama į tai, kad pareiškėja pateikė informaciją apie pakitusį vaizdą valstybinėje žemėje, Administracija nutarė dar kartą įvertinti situaciją. 2025 m. rugpjūčio 20 d. pareiškėjai buvo pateiktas raštas Nr. A51-133480/25 „Dėl teritorijos ties (duomenys neskelbtini) tvarkymo“ (toliau –

2025 m. rugpjūčio 20 d. raštas), kuriame nurodyta, kad: „<...> administracijos Miesto aplinkos skyriaus (Miesto aplinkos skyrius) specialistai dar kartą nuvyko į teritoriją ties (duomenys neskelbtini) ir naujai apžiūrėjo ginčo objektą – valstybinėje žemėje be suderinto projekto susodintus želdinius. Ginčo objektas buvo vertinamas atsižvelgiant į vietos bendruomenės poreikius turėti tvarkingą gamtinę aplinką ir į tai, kad, pagal Vilniaus miesto savivaldybės teritorijos bendrąjį planą, nagrinėjamas objektas patenka į daug didesnę intensyvaus naudojimo želdynų teritoriją, kuri turėtų būti vieningai tvarkoma. Pakartotinai įvertinus visas aplinkybes, 2025-07-02 Miesto aplinkos skyriaus nutarimą – įpareigojimą Nr. A51-111251/25 „Dėl įpareigojimo pašalinti želdinius ties (duomenys neskelbtini) sklypu“ prašome laikyti negaliojančiu, nes po pakartotinio svarstymo nutarta, kad savivaldybė turėtų imtis tvarkyti daug didesnę želdynų teritoriją, negu buvo tvarkyta iki šiol. Atitinkamai savivaldybės užsakymu viešo želdyno teritoriją tvarkysianti įmonė, pašalins viešam teritorijos naudojimui trukdančias gyvatvorės atkarpas”.

Atsakovės nuomone, administracinės bylos ginčo dalykas yra išnykęs, nes 2025 m. rugpjūčio 20 d. raštu Administracija pati panaikino skundžiamą Raštą ir apie tai informavo pareiškėją. Administracinės bylos nagrinėjimo dalyku gali būti tik toks reikalavimas, kuriuo siekiama išspręsti administracinį ginčą ir kurio išsprendimas vienaip ar kitaip modifikuotų ginčo teisinius santykius.

Atsiliepiame atsakovė taip pat cituoja Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktiką, pagal kurią tuo atveju, kai skundo priėmimo nagrinėti stadijoje akivaizdu, kad skundžiamas aktas ar veiksmas, jokių teisinių pasekmių nesukelia, kad jis negali būti ginčo administraciniame teisme objektu, skundą galima atsisakyti priimti nagrinėti, o skundą priėmus nagrinėti, administracinę bylą nutraukti kaip nepriskirtiną administraciniams teismams, kadangi, nagrinėdamas skundus dėl teisinių pasekmių negalincijų sukelti ir nesukeliančių aktų ar veiksmų, teismas asmens teisių apginti negalėtų, nes net ir skundo tenkinimo atveju, asmens teisių ir pareigų apimtis nepasikeistų, o pats procesas būtų iš esmės beprasmiškas.

Pagal šios bylos aplinkybes Administracija laiko, kad iškilo būtinybė svarstyti šios administracinės bylos nutraukimo klausimą, o jei Komisija nuspręstų šios bylos nenutraukti, prašo pareiškėjos skundą atmesti.

Skundas atmestinas.

Šioje byloje ginčas kilo dėl Administracijos Rašto, kuriuos pareiškėja įpareigota pašalinti želdinius iš valstybinės žemės, teisėtumo.

Skundžiamas Raštas pareiškėjai pateiktas 2025 m. liepos 2 d., juo pareiškėjos prašoma iki šių metų lapkričio 15 d. pašalinti krūmus iš valstybinės žemės.

Pareiškėja, nesutikdama su Rašte pateiktu reikalavimu pašalinti želdinius, pateikė Komisijai skundą dėl Rašto.

2025 m. rugpjūčio 8 d. pareiškėja pranešė Administracijai, kad nėra atsakinga už kitų asmenų, tvarkiusių ginčo sklypą, veiksmus, taip pat paaiškino, kad patrupino gyvatvorę ir pasiūlė apsvarstyti galimybę spręsti ginčą taikiai.

2025 m. rugpjūčio 20 d. raštu Administracija pranešė pareiškėjai, kad skundžiamas Raštas laikytinas negaliojančiu.

Komisija iš byloje surinktų duomenų sprendžia, kad skundžiamas Raštas pareiškėjai jokių teisinių pasekmių nebesukelia, kadangi šio Rašto turinys nebėra aktualus. Atsakovė pati nusprendė skundžiamą Raštą pripažinti negaliojančiu.

Pareiškėjos reikalavimo panaikinti Raštą tenkinimas teisinių pasekmių nesukeltų, todėl esant šioms aplinkybėms, pareiškėjos skundo reikalavimas negali būti tenkinamas. Ginčo nagrinėjimas iš esmės nepakeistų tarp šalių susiklosčiusio materialinio teisinio santykio turinio esmės ir būtų teisiškai beprasmiškas.

LVAT, formuojantis praktiką administracinės bylose, yra pažymėjęs, kad teismas, kaip vienintelė teisingumą vykdanči institucija, besikreipusio teisminės gynybos asmens teisės ar įstatymų saugomus interesus gali apginti tik tuo atveju, kai viešojo administravimo sistemos subjektai nepagrįstai ir neteisėtai atsisako atlikti jų kompetencijai pagal teisės aktus priskirtas užduotis bei funkcijas (žr. LVAT 2007 m. rugsėjo 28 d. nutartyje administraciniame byloje Nr. A17-466/2007). Viešojo administravimo subjektui pačiam pašalinus trukdžius dėl ginčijamos teisės realizavimo,

teismas nebeturi nei faktinio, nei teisinio pagrindo priimti sprendimą, kuriuo būtų tik patvirtinta pareiškėjo ginčijama teisė ar įstatymų saugomas interesas. LVAT taip pat yra išaiškinęs, kad situacija, kai atsakovas savo iniciatyva tenkino pareiškėjo skunde keliamus reikalavimus, lemia, kad ginčo dalykas išnyko, todėl teismo sprendimas negali pakeisti tarp šalių susiklosčiusio materialinio teisinio santykio. Materialinių teisinių prielaidų ginti asmens pažeistą teisę ar įstatymo saugomą interesą nebuvimas yra pagrindas skundą (prašymą) atmesti (žr., LVAT 2012 m. gruodžio 4 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A822-3039/2012, 2023 m. birželio 12 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-544-556/2023). Administracinių teismų praktikoje laikomasi pozicijos, kad išnykus ginčo dalykui, skundo reikalavimas yra atmestinas, o su šiuo reikalavimu susijusių argumentų bei motyvų vertinimas teisiškai yra nereikšmingas (žr. LVAT 2021 m. kovo 17 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-2022-968/2021).

Įvertinus byloje nustatytas aplinkybes bei atsižvelgdama į aptartą LVAT praktiką bei Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatyme nustatytą reglamentavimą, Komisija konstatuoja, kad pareiškėjos skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu ir 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos Asmens X skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys gali apskųsti Regionų apygardos administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Giedrius Jakubėnas

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Danutė Kulikauskienė

Svetlana Sinkevičienė